

301

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 listopada 1971 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym.

Na podstawie art. 169 ust. 1 i 182 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 2 marca 1963 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 12, poz. 67 i z 1968 r. Nr 46, poz. 337) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 47 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) 300.000 zł — gdy chodzi o zmianę decyzji przez organ finansowy prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej w mieście wyłączonym z województwa), a 450.000 zł — gdy chodzi o zmianę decyzji przez organ finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w zakresie zobowiązań podmiotów gospodarki uspołecznionej z tytułu podatku obrotowego, podatku dochodowego, podatku scalonego od kółek rolniczych i innych jednostek zrzeszonych w Centralnym Związku Kółek Rolniczych, różnic budżetowych, wpłat z zysku, oprocentowania środków trwałych, dopłat do cen napojów alkoholowych, jak również z tytułu nie zwróconych w terminie nadpłaconych dotacji udzielonych przed-

siębiorstwom państwowym na pokrycie strat; przepisu tego nie stosuje się do należności budżetowych przypadających od organizacji politycznych, zawodowych i społecznych, z wyjątkiem należności przypadających od kółek rolniczych i innych jednostek zrzeszonych w Centralnym Związku Kółek Rolniczych”;

- 2) po § 47 dodaje się tytuł i § 47a w brzmieniu:

„Do art. 182 ust. 2.

§ 47a. Ostateczne decyzje dotyczące jednostek gospodarki uspołecznionej w zakresie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu podatków obrotowego i dochodowego, dopłat do cen napojów alkoholowych, różnic budżetowych i wpłat z zysku, na mocy których strony nabyły już prawa, mogą być za zgodą tych stron uchylane lub zmieniane w trybie nadzoru przez organ finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), jeżeli w wyniku uchylenia lub zmiany decyzji zmniejszenie zobowiązania z któregokolwiek z wymienionych tytułów nie przekroczy kwoty 2.000.000 zł.”

- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

302

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 1 grudnia 1971 r.

w sprawie nakładania, uiszczenia i ściągania grzywien w postępowaniu mandatowym.

Na podstawie art. 68 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenie:

- 1) funkcjonariusz — oznacza funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej oraz upoważnionego do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego funkcjonariusza innego organu,
- 2) wydział budżetowo-gospodarczy — oznacza wydział budżetowo-gospodarczy prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej oraz wydział ogólnoadministracyjny prezydium dzielnicowej rady narodowej w mieście stanowiącym powiat, wymieniony na blankiecie mandatu karnego.

§ 2. W drodze mandatu karnego nie nakłada się grzywny:

- 1) za wykroczenia, za które należałoby orzec karę dodatkową, nawiązkę, obowiązek przywrócenia do stanu poprzedniego, obowiązek zapłaty równowartości wyrządzo-

nej szkody, zniszczonego lub uszkodzonego przedmiotu, ukradzionego, przywłaszczonego lub wyludzonego mienia,

- 2) gdy sprawca wykroczenia znajduje się w stanie wskazującym na użycie alkoholu,
- 3) gdy sprawca dopuścił się wykroczenia o charakterze chuligańskim.

§ 3. W drodze mandatu karnego może być nałożona grzywna w wysokości: 20, 50, 100, 150 i 200 zł.

§ 4. 1. Nakładając grzywnę w drodze mandatu karnego funkcjonariusz obowiązany jest określić wykroczenie zarzucane obwinionemu.

2. Warunkiem nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego jest wyrażenie przez sprawcę wykroczenia zgody na przyjęcie mandatu.

3. Jeżeli sprawca wykroczenia nie może uiścić grzywny bezpośrednio funkcjonariuszowi, który ją nałożył, funkcjonariusz ten wydaje za pokwitowaniem odbioru mandat kar-

ny kredytowany, pouczając ukaranego o obowiązku uiszczenia nałożonej grzywny w terminie 7 dni oraz o skutkach nieuiszczenia grzywny w tym terminie.

§ 5. W razie stwierdzenia naocznie popełnienia wykroczenia, którego sprawcy nie zastano na miejscu popełnienia, można — gdy nie zachodzi wątpliwość co do osoby sprawcy — zaocznie nałożyć grzywnę w drodze mandatu karnego kredytowanego, pozostawiając mandat w takim miejscu, aby sprawca mógł go niezwłocznie odebrać. Mandat ten powinien zawierać pouczenia, o których mowa w § 4 ust. 3.

§ 6. 1. Mandat karny staje się prawomocny z chwilą uiszczenia grzywny bezpośrednio funkcjonariuszowi, który ją nałożył.

2. Mandat karny kredytowany staje się prawomocny z chwilą pokwitowania jego odbioru przez ukaranego, a jeżeli był nałożony zaocznie — z chwilą uiszczenia grzywny we wskazanym miejscu i terminie.

§ 7. Grzywnę nałożoną w drodze mandatu karnego kredytowanego ukarany wpłaca w placówce pocztowej na rachunek bankowy wydziału budżetowo-gospodarczego lub bezpośrednio w kasie tego wydziału. Koszty związane z uiszczeniem grzywny ponosi ukarany.

§ 8. W razie odmowy przyjęcia mandatu lub nieuiszczenia w oznaczonym terminie grzywny nałożonej zaocznie mandatem karnym kredytowanym, organ uprawniony do jej

nałożenia występuje do kolegium do spraw wykroczeń z wnioskiem o ukaranie sprawcy. We wniosku należy wskazać na odmowę przyjęcia mandatu lub nieuiszczenie grzywny.

§ 9. 1. W razie nieuiszczenia w terminie grzywny nałożonej przyjętym przez ukaranego za pokwitowaniem odbioru mandatem karnym kredytowanym ściąga się ją w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Z wnioskiem o ściągnięcie grzywny występuje do wydziału finansowego prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania ukaranego ten organ, którego funkcjonariusz nałożył mandat.

3. Z wnioskiem nie można wystąpić wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia nałożenia mandatu karnego.

§ 10. Kwoty pieniężne uzyskane z grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego funkcjonariusz wpłaca w placówce pocztowej na rachunek bankowy wydziału budżetowo-gospodarczego lub bezpośrednio w kasie tego wydziału. Oplatę pocztową pobiera się od wydziału budżetowo-gospodarczego.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *F. Szlachcic*

303

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 4 listopada 1971 r.

w sprawie przystąpienia Afganistanu do Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 39 ustęp 4 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 22, poz. 96), został złożony dnia 11 października 1971 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Naro-

dów Zjednoczonych dokument przystąpienia Afganistanu do wymienionej konwencji.

Zgodnie z artykułem 40 ustęp 2 powyższej konwencji wejście ona w życie w stosunku do Afganistanu dnia 9 stycznia 1972 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Jędrychowski*

304

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 listopada 1971 r.

w sprawie przystąpienia Republiki Południowej Afryki do Konwencji celnej dotyczącej ułatwień przy przywozie towarów przeznaczonych do wystawiania albo wykorzystania na wystawach, targach, kongresach lub podobnych imprezach, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 18 Konwencji celnej dotyczącej ułatwień przy przywozie towarów przeznaczonych do wystawiania albo wykorzystania na wystawach, targach, kongresach lub podobnych imprezach, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1961 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 239), złożony został Sekretarzowi Generalnemu Rady Współpracy Celnej w Brukseli dnia

28 września 1971 r. dokument przystąpienia Republiki Południowej Afryki do powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 19 wyżej wymienionej konwencji wejście ona w życie w stosunku do Republiki Południowej Afryki dnia 28 grudnia 1971 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Jędrychowski*